

एलियाह — नम्बर दुई

भविष्यवाणीसम्बन्धी विशेषताहरू

Jeff Pippenger

2023-09-27

अघिल्लो लेखमा हामीले एलियालाई एउटा प्रतीकको रूपमा पहिचान गर्थौं। विलियम मिलरका नियमहरूसँग सहमत हुँदै, “प्रतीकहरू” का एकभन्दा बढी अर्थ हुन सक्छन्। त्यसकारण, प्रतीकको रूपमा एलियाले एलिया र मोशाको द्वैध-प्रतीकको एउटा अंशलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्न सक्छ। एलिया र मोशाको यो द्वैध-प्रतीक प्रकाशको सम्पूर्ण पुस्तकभरि प्रवाहित हुन्छ, र यस द्वैध-प्रतीकले के प्रतिनिधित्व गर्दछ भन्नेबारे अनिश्चित हुनु भनेको अनुग्रहको समय समाप्त हुनुअघि नै खोलिएको प्रकाशको पुस्तकको सन्देशबारे अनिश्चित हुनु हो। यही कारणले अब हामी विशेष रूपमा एलियाको प्रतीकसँग पहिचान गरिएका केही भविष्यवाणीसम्बन्धी विशेषताहरूलाई सम्बोधन गर्नेछौं।

ती भविष्यसूचक विशेषताहरू स्थापित गर्न हामीसँग तीन प्रमुख साक्षीहरू छन्। प्रेरणाले परस्पर विनिमय प्रतीकहरूको रूपमा पहिचान गरेका ती साक्षीहरू अगमवक्ता एलियाह, यूहन्ना बप्तिस्मा दिने, र विलियम मिलर हुन्।

“विलियम मिलरद्वारा प्रचार गरिएको सत्यलाई अंगीकार गर्न हजारौं जनालाई अगुवाइ गरियो, र सन्देश घोषणा गर्न एलियाको आत्मा र शक्तिमा परमेश्वरका सेवकहरू उठाइए। येशूका अग्रदूत यूहन्नाले झैं, यस गम्भीर सन्देशको प्रचार गर्नेहरूले रूखको जरामै बन्चरो राख्न, र मानिसहरूलाई पश्चात्तापयोग्य फल फलाउन आह्वान गर्न आफूलाई बाध्य ठाने। तिनीहरूको साक्ष्य यस्तो प्रकारको थियो कि त्यसले मण्डलीहरूलाई जागृत गराउने, शक्तिशाली रूपमा प्रभावित पार्ने, र तिनीहरूको वास्तविक चरित्र प्रकट गर्ने काम गरियो। र जब आउन लागेको क्रोधबाट भाग्नपर्ने गम्भीर चेतावनी उच्चारित गरियो, तब मण्डलीहरूसँग आबद्ध भएका धेरै जनाले निको पार्ने सन्देश ग्रहण गरे; तिनीहरूले आफ्ना पछाडि फर्काइहरू देखे, र पश्चात्तापका तिता आँसुहरू तथा आत्माको गहिरो वेदनासहित परमेश्वरका सामु आफूलाई नम्र तुल्याए। अनि जब परमेश्वरको आत्मा तिनीहरूमाथि आइबस्यो, तब तिनीहरूले यस पुकारलाई सुनाउन सहायता गरे, ‘परमेश्वरसँग डराओ, र उहाँलाई महिमा देओ; किनकि उहाँको न्यायको घडी आइपुगेको छ।’” Early Writings, 233.

एलियाह, बप्तिस्मा दिने यूहन्ना, र मिलरलाई एउटा विशिष्ट आत्मा प्रदान गरिएको थियो, जसले तिनीहरूको कार्यलाई मार्गदर्शन गर्‍यो र परिभाषित गर्‍यो। तिनीहरूको साक्षी “मण्डलीहरूलाई जागृत पार्न, तिनीहरूलाई शक्तिशाली रूपमा प्रभावित गर्न, र” ती मण्डलीहरूको “वास्तविक चरित्र प्रकट गर्न” “उद्दिष्ट” गरिएको थियो। चाहे त्यो आहाबको समय होस्, बप्तिस्मा दिने यूहन्नाको समय होस्, वा विलियम मिलरको समय—तिनीहरूले सम्बोधन गरिरहेका मण्डलीहरू सबैमा लाओडिसियाको यस्तो अन्धोपन थियो, जो यति गहिरो र घना थियो कि सन्देश “रूखको जरामै बन्चरो राखिएझैं” सीधै हुन आवश्यक थियो। त्यसमा अनुग्रह-अवधिको समाप्तिको घोषणा समावेश थियो, जुन बप्तिस्मा दिने यूहन्नाको सन्देशमा “आउन लागेको” “क्रोध”-को चेतावनी थियो। “परमेश्वरसित डराओ, र उहाँलाई महिमा देओ; किनकि उहाँको न्यायको घडी आइपुगेको छ” भन्ने मिलरको सन्देश पनि आउन लागेको क्रोधको चेतावनी नै थियो।

“यूहन्नाको स्वर तुरहीझैं उच्च पारियो। उनको नियुक्ति यस्तो थियो, ‘मेरो प्रजालाई तिनीहरूको अपराध, र याकूबको घरानालाई तिनीहरूका पापहरू देखाइदेऊ’ (यशैया 58:1)। उनले कुनै मानवीय विद्वत्ता प्राप्त गरेका थिएनन्। परमेश्वर र प्रकृति नै उनका शिक्षकहरू थिए। तर ख्रीष्टको अगाडि मार्ग तयार पार्न त्यस्ता एक जनाको आवश्यकता थियो, जो प्राचीन अगमवक्ताहरूझैं आफ्नो स्वर सुनिन सक्ने गरी निर्भीक होस्, र पतित राष्ट्रलाई पश्चात्तापका निम्ति बोलाओस्।” Selected Messages, पुस्तक 2, 148.

एलियाले आफ्नो पुस्तालाई त्यसै दिन तिनीहरूले परमेश्वरको सेवा गर्ने कि बालको भन्ने छनोट गर्न आज्ञा दिए, तर त्यस पुस्ताले एक शब्द पनि उत्तर दिएन, जुन बाललाई रोज्नु सरह हो।

“यति यही समयमा जति विश्वस्त चेतावनीहरू, ताडनाहरू, तथा निकट, सोझो व्यवहारको आवश्यकता कहिल्यै पनि थिएन। शैतान ठूलो शक्तिसहित तल आएको छ, किनकि उसको समय छोटो छ भन्ने उसलाई थाहा छ। उसले रमाइला दन्त्यकथाहरूले संसारलाई बाढीजस्तै ढाकिरहेको छ, र परमेश्वरका जनहरू आफूहरूलाई चिकना कुरा सुनाइयोस् भन्ने मन पराउँछन्। पाप र अधर्मलाई घृणित ठानिँदैन। मलाई देखाइयो कि परमेश्वरका जनहरूले भित्रिँदै आएको अन्धकारलाई पछाडि धकेल्न अझ दृढ, निश्चयी प्रयासहरू गर्नुपर्छ। परमेश्वरका आत्माको गहिरो कार्य अहिले पहिलेभन्दा धेरै आवश्यक छ। मूर्खता झट्काइदिनुपर्छ। हामीले त्यस सुस्तताबाट ब्युँझनैपर्छ, जसको प्रतिरोध नगरेसम्म त्यो हाम्रो विनाश सिद्ध हुनेछ। शैतानको मनहरूमाथि शक्तिशाली, नियन्त्रणकारी प्रभाव छ। प्रचारकहरू र जनहरू अन्धकारका शक्तिहरूको पक्षमा पाइने जोखिममा छन्। अहिले तटस्थ अवस्थाजस्तो कुनै कुरा छैन। हामी सबै या त स्पष्ट रूपमा सत्यको पक्षमा छौं, या त स्पष्ट रूपमा भूलको साथमा छौं। ख्रीष्टले भन्नुभयो: ‘जो मेरो पक्षमा छैन, त्यो मेरो विरुद्धमा छ; र जसले मसँग बटुल्दैन, त्यसले छरपस्ट पर्दछ।’” Testimonies, volume 3, 327.

यूहन्नाले आफ्नो इतिहासको “पतित राष्ट्र”लाई “सर्पहरूको पुस्ता” भने। अन्ततः मिलरवादीहरूले आफ्नो इतिहासको पतित राष्ट्रलाई बाबेलका छोरीहरूका रूपमा पहिचान गरे। एलिया, यूहन्ना वा मिलर—यी तिनैमध्ये कोही पनि धर्मशास्त्री थिएनन्। तिनीहरू सबैलाई जीवनका सामान्य क्षेत्रहरूबाट बोलाइएका थिए।

“येशूमा रहेको सत्य, जस्तो उहाँले त्यो तर्कियाजस्तो बादलले आच्छादित हुनुहुँदा घोषणा गर्नुभयो, यही हाम्रो दिनमा पनि यथार्थ र सत्य हो, र यसले ग्रहण गर्ने व्यक्तिको मनलाई अतीतमा मानिसहरूका मनहरूलाई जस्तै नवीकरण गरेको थियो, त्यस्तै निश्चयपूर्वक नवीकरण गर्नेछ। ख्रीष्टले घोषणा गर्नुभएको छ, ‘यदि तिनीहरूले मोशा र अगमवक्ताहरूको कुरा सुन्दैनन् भने, कोही मृतकबाट बौरी उठे तापनि तिनीहरू विश्वस्त हुने छैनन्।’ (लूका 16:31)।”

“एक प्रजाको रूपमा, हामीले पवित्र आत्माको सर्वोच्च निर्देशनअन्तर्गत, सुसमाचारको शुद्धतामा यसको प्रसारका निम्ति प्रभुको मार्ग तयार गर्नुपर्छ। जीवित पानीको प्रवाह आफ्नो यात्रामा अझ गहिरो र फराकिलो हुँदै जानुपर्छ। नजिकका र टाढाका सबै क्षेत्रमा, मानिसहरू हलोबाट, र मनलाई ठूलो मात्रामा व्यस्त राख्ने अधिक साधारण व्यापारिक व्यवसायहरूबाट बोलाइनेछन्, अनि तिनीहरू अनुभव प्राप्त गरेका—सत्यलाई बुझ्ने—मानिसहरूसँगको सम्बन्धमा शिक्षा प्राप्त गर्नेछन्। परमेश्वरका अत्यन्त अद्भुत कार्यहरूद्वारा, कठिनाइका पर्वतहरू हटाइनेछन् र समुद्रमा फालिनेछन्। येशूमा रहेको सत्यको सामर्थ्य अनुभव गरेका व्यक्तिहरूझैँ हामी परिश्रम गरौं।”

“यस अवधिमा यस्ता घटनाहरूको एक श्रृंखला घट्नेछ, जसले परमेश्वर परिस्थिति-प्रभुत्वका स्वामी हुनुहुन्छ भन्ने कुरा प्रकट गर्नेछ। सत्य स्पष्ट, असन्दिग्ध भाषामा घोषणा गरिनेछ। सत्य प्रचार गर्नेहरूले सुव्यवस्थित जीवन र भक्तिपूर्ण चालचलनद्वारा सत्यलाई प्रमाणित गर्ने प्रयास गर्नेछन्। अनि यसो गर्दा, तिनीहरू सत्यको पक्षसमर्थन गर्न र परमेश्वरले त्यसलाई दिनुभएको निश्चयपूर्ण प्रयोग प्रस्तुत गर्न सामर्थी हुनेछन्।”

“जब सत्यलाई जानेका र सिकाएका मानिसहरू मानव-समझतर्फ विचलित हुन्छन्, र भ्रममा परेका मनहरूलाई आफ्नै कपोलकल्पित कथाहरूको परिकार बाँड्छन्, तब ती व्यक्तिहरूका लागि—जो एक समय सुसमाचारिक कार्यमा परिश्रमी कामदार थिए, तर रेस्टुरेन्ट, खाद्य भण्डार, र अन्य व्यापारिक कार्यक्षेत्रहरूको व्यवस्थापनतर्फ तानिएका छन्—पङ्क्तिबद्ध भई आउन, आफ्ना बाइबलहरू लगनशीलतापूर्वक अध्ययन गर्न, र परमेश्वरको वचन हातमा लिएर, स्वर्गीय स्वर्गदूतहरूसँग सहकार्यमा बाइबलको सत्य, अर्थात् आत्मिक भोजन, वितरण गर्न अत्यन्त उपयुक्त समय हो। यस कार्यले अहिले ईश्वरीय नियुक्तिका कामदारहरूलाई उच्च स्तरमा आह्वान गरिरहेको छ। तब सर्वशक्तिमानताले कठिनाइका पर्वतहरूलाई यसो भन्नेछ, हट जा र समुद्रमा फालि जा।” Paulson Collection, 73, 74.

एलियाह, यूहन्ना र मिल्लर त्यस्ता पुरुषहरू थिए र यसरी तिनीहरूले ती पुरुषहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन् जो “अझ सामान्य” “पेशा”हरूबाट बोलाइएका हुन्छन्, किनकि पहिले सत्य शिक्षा दिएका “पुरुषहरू” अन्ततः “मानवीय समझतर्फ फर्किन्छन्, र भ्रममा परेका मनहरूलाई आफ्नै कपोलकल्पित कथाहरूको थाल परोस्छन्।” बोलाइएका ती सामान्य पुरुषहरूले बाइबलीय भविष्यवाणीको “निश्चयपूर्ण प्रयोग” “परमेश्वरले दिनुभएको” अनुरूप प्रस्तुत गर्नेछन्। उक्त उतारामा सिस्टर ह्याइटले दुई पटक “पहाडहरू” लाई “कठिनाइका पहाडहरू” भनी चिन्हित गर्नुभयो। यी पुरुषहरूको कार्यमा “हरेक पहाड” होच्याउने काम समावेश थियो। विनम्र परिस्थितिको हलोबाट बोलाइएका ती सामान्य पुरुषहरूले सम्पन्न गरेको कार्यले, त्यस समयका धर्मशास्त्रीहरूले बाँड्ने मानवीय कपोलकल्पित कथाहरूका थालहरूको विपरीत, सही बाइबलीय पद्धतिशास्त्र पहिचान गर्ने कार्यको प्रतिनिधित्व गर्दछ।

“यूहन्ना बप्तिस्मादाताको कार्य, र तिनीहरूको कार्य जो अन्तिम दिनहरूमा एलियाको आत्मा र शक्तिमा अघि बढेर मानिसहरूलाई तिनीहरूको उदासीनताबाट जगाउँछन्, धेरै दृष्टिले एउटै हो। उनको कार्य त्यस कार्यको एक प्रतिरूप हो जुन यस युगमा गरिनुपर्छ। ख्रीष्ट धार्मिकतामा संसारको न्याय गर्न दोस्रो पटक आउनुहुनेछ। संसारलाई दिइनुपर्ने अन्तिम चेतावनीको सन्देश बोक्ने परमेश्वरका सन्देशवाहकहरूले, जसरी यूहन्नाले उहाँको पहिलो आगमनको लागि बाटो तयार पारे, त्यसरी नै ख्रीष्टको दोस्रो आगमनको लागि बाटो तयार पार्नुपर्छ। यस तयारीको कार्यमा, ‘हरेक बेसी उचालिनेछ, र हरेक पहाड होच्याइनेछ; टेढा-मेढा सीधा पारिनेछ, र उबड-खाबड स्थानहरू समथर बनाइनेछन्’ किनकि इतिहास दोहोरिन लागेको छ, र फेरि एक पटक ‘परमप्रभुको महिमा प्रकट गरिनेछ, र सबै प्राणीहरूले त्यसलाई एकसाथ देख्नेछन्; किनकि परमप्रभुको मुखले यो बोल्नुभएको छ।’ Southern Watchman, March 21, 1905.”

यशैयाद्वारा पहिचान गरिएका तीन सुधारकहरूका विशेषताहरू यी हुन्: हरेक उपत्यका उचालिनेछ, हरेक पर्वत होचो पारिनेछ, टेढो सोझो बनाइनेछ, र उबडखाबड स्थानहरू समथर पारिनेछन्। उपत्यकाहरू उचाली, पर्वतहरू होचा पारी, टेढालाई सोझो बनाई, र उबडखाबड स्थानहरू समथर पारेर तयार पारिएको प्रभुको मार्ग पुराना बाटाहरू नै हुन्।

उजाड स्थानमा पुकार गर्नेको स्वर यस्तो छ: परमप्रभुको बाटो तयार गर; मरुभूमिमा हाम्रा परमेश्वरका लागि राजमार्ग सीधा पार। हरेक उपत्यका उचालिनेछ, र हरेक पर्वत तथा डाँडा होच्याइनेछ; टेढा सीधा पारिनेछ, र उबडखाबड स्थानहरू समथर बनाइनेछन्। अनि परमप्रभुको महिमा प्रकट हुनेछ, र सबै प्राणीले यसलाई एकसाथ देख्नेछन्; किनकि परमप्रभुको मुखले यो बोलेको छ। यशैया 40:3-5.

जब कुतर्क गर्ने यहूदीहरूले यूहन्ना बप्तिस्मादातालाई सोधे कि के उनी आउने एलिया हुन्, उनले उत्तर दिए कि उनी होइनन्; तर त्यसपछि उनले आफूलाई यशैयाहको उक्त खण्डसँग पहिचान गराए।

यो यूहन्नाको गवाही हो, जब यहूदीहरूले यरूशलेमबाट पूजाहारीहरू र लेवीहरूलाई उनीकहाँ पठाएर सोधे, “तिमी को हो?” अनि उनले स्वीकार गरे, र इन्कार गरेनन्; तर स्वीकार गर्दै भने, “म ख्रीष्ट होइन।” अनि तिनीहरूले उनलाई सोधे, “तब के? के तिमी एलियास हो?” उनले भने, “म होइन।” “के तिमी त्यो अगमवक्ता हो?” उनले उत्तर दिए, “होइन।” तब तिनीहरूले उनलाई भने, “तिमी को हो? जसले हामीलाई पठाएका छन्, तिनीहरूलाई हामी उत्तर दिन सकौं। तिमी आफ्नो विषयमा के भन्छौ?” उनले भने, “म उजाड-स्थानमा कराइरहेको एक जनाको आवाज हुँ, ‘प्रभुको मार्ग सीधा बनाओ,’ जसरी अगमवक्ता एसायसले भनेका छन्।” यूहन्ना 1:19-23.

“प्रभुको मार्ग” को तयारी गर्नुले त्यस कार्यविधिलाई चिनाउँछ, जसलाई स्वर्गदूतहरूले मिलरलाई बुझ्न र प्रयोग गर्न मार्गदर्शन गरे, ताकि मानिसहरूले हिँड्नुपर्ने “मार्ग” को बाइबलीय समझ तयार गर्न सकियोस्। प्रत्येक “पहाड” लाई होचो पारिनु थियो, किनकि बाइबलीय भविष्यवाणीका पहाडहरूले ती सत्यहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो पहिलो दृष्टिमा बुझ्न अत्यन्त कठिन जस्ता देखिन्छन्। उत्तरका राजाले विजय गर्न खोजिरहेको दानिएल अध्याय ११ पद ४५ को महिमामय पवित्र पर्वतलाई बुझ्न, पहिला यरूशलेमको वास्तविक महिमामय पवित्र पर्वतलाई चिनिनुपर्छ, जसले भविष्यवाणीगत रूपमा आत्मिक महिमामय पवित्र पर्वतको परिभाषा दिन्छ। आर्मगेदोन भनेर चिनाइएको पर्वत,

जसको अर्थ मेगिदोको पर्वत हो, त्यसको व्याख्या गर्न वास्तविक मेगिदोतर्फ जानु आवश्यक हुन्छ। कठिन भनेर प्रतिनिधित्व गरिएका भविष्यवाणीगत कठिनाइहरू, जब कुनै कुराको आरम्भले त्यस कुराको अन्त्यलाई उदाहरणस्वरूप देखाउँछ भन्ने सिद्धान्त प्रयोग गरिन्छ, तब हटाइन्छन्।

यशैयाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको, यूहन्नाद्वारा उल्लेखित, र मिलरद्वारा प्रस्तुत गरिएको कार्यविधिले प्रत्येक उपत्यकालाई उचाल्दछ। चाहे त्यो यशैया बाइसमा रहेको “दर्शनको उपत्यका” होस्, इज्जिकिएलमा रहेको “सुकेका हड्डीहरूको उपत्यका” होस्, वा योएलको पुस्तकमा रहेको “यहोशापातको उपत्यका” होस्, मिलरवादी इतिहासमा Palmoni the Wonderful Numberer को रूपमा, अथवा हाम्रो इतिहासमा Alpha and Omega the wonderful linguist को रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको खीष्टको चरित्रको सही समझमा आधारित त्यो कार्यविधि नै परमेश्वरको वचनका “उपत्यकाहरू” मा प्रतिनिधित्व गरिएका भविष्यवाणीसम्बन्धी सत्यहरूलाई उचाल्ने कुरा हो।

सीधा बनाइने टेढा कुराहरू र समथर पारिने उबड-खाबड स्थानहरूले लाओदिकीया-सम्बन्धी पूजारीवर्गले आफ्ना विषाक्त कल्पित कथाहरूका परिकारहरूलाई टिकाइराख्न प्रयोग गर्ने चलन र परम्पराहरूलाई सच्याउने कार्यलाई जनाउँछन्। एलियाहको कार्यलाई विशेष रूपले धर्मशास्त्रीहरू र पूजारीहरूको कल्पित कथाहरूको विरोधमा रहेको सही बाइबलीय विधिको प्रतिनिधित्व गर्ने रूपमा पहिचान गरिएको छ। त्यो कार्य “साधारण मानिसहरू” द्वारा सम्पन्न गरिन्छ, शिक्षित पूजारीहरू र धर्मशास्त्रीहरूद्वारा होइन। यी तीन साक्षीहरूको भविष्यवाणीसम्बन्धी विशेषताहरूभित्र यो सरल तथ्य पनि समावेश छ कि आउनुहुने एलियाह एक पुरुष हुनेछन्।

त्यो अवलोकन नगण्य जस्तो देखिन सक्छ, तर एडभेन्टिज्मका धर्मशास्त्रीहरूले आफ्ना कपोलकल्पित कथाहरूलाई थामिराख्न खोज्दा, उनीहरूले सिस्टर ह्वाइटले भविष्यकालमा एलियाको आत्मा र शक्तिमा आउने एक व्यक्तिको विषयमा बोल्नुभएको एउटा अंश लिएका छन्, त्यसमा आफ्नै व्याख्यात्मक कपोलकल्पित कथा थपेका छन्, र सिस्टर ह्वाइटले आफ्नै विषयमा बोलिरहनुभएको थियो भनी जोड दिएका छन्।

“भविष्यवाणी अवश्य पूरा हुनुपर्छ। प्रभु भन्नुहुन्छ: ‘हेर, परमप्रभुको महान् र भयङ्कर दिन आउनुअघि म तिमीहरूकहाँ एलियाह अगमवक्तालाई पठाउनेछु।’ एलियाहको आत्मा र शक्तिमा कोही आउनु छ, [परिशिष्ट हेर्नुहोस्।] र जब उनी प्रकट हुन्छन्, मानिसहरूले भन्न सक्छन्: ‘तिमी अत्यन्तै जोशिला छौ, तिमी धर्मशास्त्रको उचित तरिकाले व्याख्या गर्दैनौ। म तिमीलाई तिम्रो सन्देश कसरी सिकाउनुपर्छ भन्ने बताउँछु।’”

“धेरै जना यस्ता छन् जसले परमेश्वरको कार्य र मानिसको कार्यबीच भेद गर्न सक्दैनन्। परमेश्वरले मलाई दिनुहुने सत्य म भन्नेछु, र म अहिले भन्छु, यदि तिमीहरू निरन्तर दोष खोजिरह्नु, विवादको आत्मा पालिरह्नु भने, तिमीहरूले सत्यलाई कहिल्यै जान्नेछैनौ। येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, ‘मैले तिमीहरूलाई भन्नुपर्ने धेरै कुराहरू अझै छन्, तर अहिले तिमीहरू ती सहन सक्दैनौ।’ तिनीहरू पवित्र र अनन्त विषयहरूको कदर गर्न सक्ने अवस्थामा थिएनन्; तर येशूले सान्त्वनादाता पठाउने प्रतिज्ञा गर्नुभयो, जसले तिनीहरूलाई सबै कुरा सिकाउनुहुनेछ, र उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभएको जे-जति थियो, ती सबै कुराहरू तिनीहरूको सम्झनामा ल्याइदिनुहुनेछ।”

“हे भाइहो, हामीले मानिसमाथि आफ्नो भरोसा राख्नु हुँदैन। ‘जसको सास उसको नाकका प्वालहरूमा छ, त्यस मानिसदेखि अलग होओ; किनकि ऊ के गनिन योग्य छ?’ तिमीहरूले आफ्ना असहाय प्राणहरू येशूमाथि नै अड्याउनुपर्छ। जब पर्वतमा एउटा मूलधारा छ, तब उपत्यकाको मुहानबाट पिउनु हामीलाई सुहाउँदैन। आओ, हामी तल्ला धाराहरूलाई छोडिदिऔं; हामी उच्च स्रोतहरूतर्फ जाऔं। यदि सत्यको कुनै यस्तो बुँदा छ, जसलाई तिमीहरू बुझ्दैनौ, जसमा तिमीहरू सहमत छैनौ भने, अनुसन्धान गर, पवित्रशास्त्रलाई पवित्रशास्त्रसँग तुलना गर, परमेश्वरको वचनको खानीमा सत्यको धुरीलाई गहिरोसम्म धसाऊ। तिमीहरूले आफूलाई र आफ्ना विचारहरूलाई परमेश्वरको वेदीमाथि राख्नुपर्छ, आफ्ना पूर्वधारणाहरूलाई हटाउनुपर्छ, र स्वर्गको आत्मालाई तिमीहरूलाई समस्त सत्यमा डोर्‍याउन दिनुपर्छ।” Testimonies to Ministers, 475, 476.

“कोही एलियाको आत्मा र शक्तिमा आउनुपर्नेछ: यी शब्दहरूलाई कतिपयले गल्तीपूर्वक त्यस्तो कुनै व्यक्तिमा लागू गरेका छन्, जसले श्रीमती ह्याइटको जीवन र कार्यपश्चात् कुनै भविष्यवाणीमूलक सन्देशसहित प्रकट हुने थियो भन्ने ठानिएको थियो। ‘Let Heaven Guide’ शीर्षक भएको यस लेखका तीन परिच्छेदहरू 1890 जनवरी 29 को बिहान मिशिगनको ब्याटल क्रीकमा एलेन ह्याइटद्वारा दिइएको एक भाषणको केवल सानो अंश मात्र हुन्। यो 1890 फेब्रुअरी 18 को Review and Herald मा प्रकाशित हुँदा यसले ‘How to Meet a Controverted Point of Doctrine’ शीर्षक बोकेको थियो। यस लेखबाट लिइएका र यस खण्डका केही पृष्ठहरू पूर्ति गर्न व्यापक रूपमा प्रयोग गरिएका अन्य उद्धरणहरू पृष्ठ 23, 104, 111, 119, 158, 278, र 386 मा पाइन्छन्। उक्त लेख आफ्नो सम्पूर्णतामा Selected Messages 1:406-416 मा पुनर्मुद्रित गरिएको छ, जहाँ ‘Let Heaven Guide’ शीर्षकको उद्धरण समावेश भएको भाग पृष्ठ 412 र 413 मा देखा पर्छ। जब यस लेखलाई सम्पूर्णतामा पढिन्छ, तब यो स्पष्ट हुन्छ कि मिनियापोलिस सम्मेलनको एक वर्षभन्दा अलिकति बढी समयपछि ब्याटल क्रीकमा एक समूहसमक्ष गरिएको यस कथनमा एलेन ह्याइटले आफ्नै सेवकाइको विषयमा बोलिरहेकी थिइन्। कतिपय उनको कार्यप्रति आलोचनात्मक भएका थिए। ध्यान दिनुहोस् कि यस खण्डको पृष्ठ 475 मा प्रस्तुत भएको परिच्छेदभन्दा अधिको परिच्छेदमा एलेन ह्याइट यसो भन्छिन्:”

“‘हामी यस्तो अवस्थामा आइपुगनुपर्छ जहाँ प्रत्येक मतभेद पग्लेर हराइदिनेछ। यदि मसँग ज्योति छ भन्ने मलाई लाग्छ भने, त्यसलाई प्रस्तुत गर्नु मेरो कर्तव्य हुनेछ। मानौं, प्रभुले मलाई जनतासमक्ष दिन लगाउनुभएको सन्देशको विषयमा मैले अरूसित सल्लाह गरे भने, ढोका बन्द हुन सक्थ्यो, र परमेश्वरले जसकहाँ पठाउनुभएको थियो, तिनीहरूसम्म त्यो ज्योति नपुग्न सक्थ्यो। जब येशू यरूशलेममा प्रवेश गर्दै हुनुहुन्थ्यो, ‘चेलाहरूको सम्पूर्ण भीडले आफूहरूले देखेका सबै सामर्थी कामहरूका लागि ठूलो स्वरले आनन्द मनाउन र परमेश्वरको प्रशंसा गर्न थाले; यसो भन्दै, प्रभुको नाममा आउने राजा धन्यको होस्; स्वर्गमा शान्ति, र सर्वोच्चमा महिमा। तब भीडका बीचका कतिपय फरिसीहरूले उहाँलाई भने, गुरुज्यू, आफ्ना चेलाहरूलाई हप्काउनुहोस्। अनि उहाँले उत्तर दिनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, म तिमीहरूलाई भन्दछु, यदि यिनीहरू चुप लागे भने, ढुंगाहरू तुरुन्तै कराउनेछन्’ (लूका 19:37-40)।

“‘यहूदीहरूले परमेश्वरको वचनमा भविष्यवाणी गरिएको सन्देशको घोषणालाई रोक्न प्रयत्न गरे।”

“त्यसपछि उनले फेरि आफ्नै अनुभवलाई उल्लेख गर्छिन्:

“‘अगमवाणी पूरा हुनैपर्छ। प्रभु भन्नुहुन्छ, “हेर, परमप्रभुको महान् र भयङ्कर दिन आउनुअघि म तिमीहरूकहाँ अगमवक्ता एलियाहलाई पठाउनेछु” (मलाकी 4:5)। कोही एलियाहको आत्मा र सामर्थ्यमा आउनुपर्नेछ, र जब उनी प्रकट हुन्छन्, मानिसहरूले भन्न सक्छन्, “तिमी अत्यन्तै जोशीला छौ; तिमी धर्मशास्त्रहरूको ठीक प्रकारले व्याख्या गर्दैनौ।” —Selected Messages, volume 1, 412.

“उनले आफ्नो नै अनुभवलाई संकेत गरिरहेकी थिइन् भन्ने कुरा त्यसपछिको अनुच्छेदबाट पनि स्पष्ट हुन्छ, जसमा उनले यसरी घोषणा गर्छिन्:”

“‘परमेश्वरले मलाई जस्तो दिनुहुन्छ, म त्यही सत्य बताउनेछु...।” Testimonies to Ministers को परिशिष्ट।

एलेन ह्याइटले आफ्नै समयका धर्मशास्त्रीहरू र अगुवाहरूका कपोलकल्पित कथाहरूलाई सम्बोधन गर्नुपरेको तथ्यले, उनले आफूलाई भविष्यमा एलियाको आत्मा र शक्तिमा आउने “मानिस” को रूपमा पहिचान गरिरहेकी थिइन् भन्ने कुनै प्रमाण प्रदान गर्दैन। एडभेन्टवादभित्र एलेन ह्याइटका ती धेरै विरोधीहरूको कुनै प्रमाण कहाँ छ, जसले उनले प्रयोग गरेको बाइबलीय प्रयोग-विधिमाथि आक्रमण गरे? उनलाई कहिल्यै कहाँ भनियो, “तिमीले धर्मशास्त्रहरूको ठीक तरिकाले व्याख्या गर्दैनौ”? उनले स्पष्ट रूपमा पहिचान गर्छिन् कि संसारको अन्त्यमा एलियाको आत्मा र शक्तिद्वारा सामर्थ्य प्रदान गरिएको मानिसहरूको एउटा आन्दोलन हुनेछ, र उनले एलियाको शक्तिको भावी प्रकटीकरणबारे भविष्यवाणी गर्दा तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो पुकारको त्यो आन्दोलन त्यही समयमा भइरहेको थियो भनी

उनले सोचिरहेकी थिइन् भनेर सुझाउने कुनै वैध उपाय छैन। लाओडिसियाली एडभेन्टिस्ट धर्मशास्त्रीहरू आफ्ना झुण्डलाई यो विश्वास गराउन चाहन्छन् कि बहिनी ह्वाइटले प्रभुको महान् र भयङ्कर दिनअघि पठाइने अगमवक्ता एलियाको परिपूर्तिका रूपमा “आफ्नै अनुभव” प्रति “सन्दर्भ” गरिरहेकी थिइन्।

हेर, परमप्रभुको महान् र भयङ्कर दिन आउनुभन्दा पहिले म तिमीहरूकहाँ अगमवक्ता एलियाहलाई पठाउनेछु।
मलाकी ४:५।

प्रतीकको रूपमा एलियाहको एउटा भविष्यवाणीसम्बन्धी विशेषता यो हो कि उसले त्यस्तो बाइबलीय कार्यविधि प्रस्तुत गर्दछ, जसले रीतिरिवाज र परम्पराका कपोलकल्पित कथाहरू बाँड्ने पुरोहितवर्गका कपोलकल्पित शिक्षाहरूको विरोध गर्दछ। मार्ग तयार पार्ने उसको कार्य (“यो नै मार्ग हो, यसमै हिँड”) बिग्रीएको पुरोहितवर्गका शिक्षाहरूको विरोध गर्ने बाइबलीय कार्यविधिद्वारा पूरा गरिन्छ। अनि एलियाह, यूहन्ना बप्टिस्मा दिने, र मिलर—यी तीन साक्षीहरूको अनुसार, र त्यस समय भविष्यमा हुने एलियाहको प्रकट हुने विषयमा सिस्टर ह्वाइटको गवाहीसहित, ऊ एक पुरुष हुनेछ, स्त्री होइन। जब पाल्मोनी र अल्फा र ओमेगाको कार्यविधिलाई ठीकसँग बुझिन्छ, तब त्यसलाई केवल धर्मशास्त्रहरूको व्याख्या गर्नका लागि बाइबलीय नियमहरूको एउटा समूह मात्र नभई, ख्रीष्टको चरित्रको प्रतिलिपिको रूपमा—जो उहाँको महिमा हो—चिनिन्छ।

अनि परमप्रभुको महिमा प्रकट हुनेछ, र सबै प्राणीले त्यसलाई एकसाथ देख्नेछन्; किनकि परमप्रभुको मुखले यो बोल्नुभएको छ। यशैया ४०:५।

ख्रीष्टको आफ्नै चरित्रलाई उहाँको वचन बुझ्न प्रयोग गरिनुपर्ने पद्धतिद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, किनकि उहाँ नै वचन हुनुहुन्छ।

“स्वर्गस्थित पवित्रस्थानमा भएको परमेश्वरको व्यवस्था नै त्यो महान् मौलिक प्रतिरूप हो, जसको अचूक प्रतिलिपि ढुङ्गाका पट्टिकाहरूमा अंकित उपदेशहरू र मोशाद्वारा पञ्चग्रन्थमा अभिलेखित विधानहरू थिए। यस महत्त्वपूर्ण बुँदाको बोधमा पुगेकाहरू यसरी दैवी व्यवस्थाको पवित्र, अपरिवर्तनीय स्वरूप देख्न प्रेरित भए। उनीहरूले मुक्तिदाताका यी वचनहरूको सामर्थ्य पहिलेभन्दा कहिल्यै नदेखिएको रीति अनुभव गरे: ‘आकाश र पृथ्वी टलेर नजाउन्जेल व्यवस्थाबाट एक मात्रा वा एक बिन्दु पनि कुनै प्रकारले टल्नेछैन।’ मत्ती ५:१८। परमेश्वरको व्यवस्था, उहाँको इच्छाको प्रकाश हुनुका साथै उहाँकै चरित्रको प्रतिलिपि भएकोले, ‘स्वर्गमा विश्वासी साक्षी’ झैं सदा-सर्वदा स्थिर रहनुपर्छ। एउटा पनि आज्ञा रद्द गरिएको छैन; एक मात्रा वा एक बिन्दु पनि परिवर्तन गरिएको छैन। भजनकार भन्दछन्: ‘हे परमप्रभु, तपाईंको वचन सदा-सर्वदा स्वर्गमा स्थिर छ।’ ‘उहाँका सबै आज्ञाहरू अटल छन्। ती सदा-सर्वदा अडिग रहन्छन्।’ भजनसंग्रह ११९:८९; १११:७, ८।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, ४३४।

जसरी दश आज्ञाहरू ख्रीष्टको चरित्रको अपरिवर्तनीय प्रतिलिपि हुन्, त्यसरी नै भविष्यवाणीको व्याख्याका नियमहरू पनि उहाँकै चरित्रको प्रतिलिपि हुन्।

हामीले आफैंका निम्ति जान्नुपर्छ कि ख्रीष्टियतामा के समावेश छ, सत्य के हो, हामीले प्राप्त गरेको विश्वास के हो, बाइबलका नियमहरू के हुन्—ती नियमहरू जो हामीलाई सर्वोच्च अधिकारबाट दिइएका छन्। धेरै मानिसहरू यस्ता छन् जो आफ्नो विश्वासलाई आधारित गर्ने कुनै कारणविना, र यस विषयको सत्यताबारे पर्याप्त प्रमाणविना नै विश्वास गर्छन्। यदि कुनै विचार प्रस्तुत गरियो र त्यो उनीहरूका आफ्नै पूर्वग्रहपूर्ण धारणाहरूसँग मेल खान्छ भने, तिनीहरू त्यसलाई स्वीकार गर्न पूर्णतः तयार हुन्छन्। तिनीहरू कारणबाट परिणामतर्फ तर्क गर्दैनन्; तिनीहरूको विश्वासको कुनै वास्तविक जग हुँदैन, र परीक्षाको समयमा तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् कि तिनीहरूले बालुवामाथि निर्माण गरेका रहेछन्।

“जसले धर्मशास्त्रसम्बन्धी आफ्नो वर्तमान अपूर्ण ज्ञानलाई नै आफ्ना उद्धारका लागि पर्याप्त ठानी त्यसैमा सन्तुष्ट भएर विश्राम लिन्छ, ऊ घातक छलमा विश्राम गरिरहेको हुन्छ। धेरैजना यस्ता छन् जो धर्मशास्त्रीय तर्कहरूले पूर्णरूपमा सुसज्जित छैनन्, जसद्वारा तिनीहरू त्रुटि चित्र र सत्यको रूपमा थोपरिएका सबै परम्परा र

अन्धविश्वासलाई दोष ठहराउन सकून्। सुसमाचारको सरलतालाई भ्रष्ट पार्न सकियोस् भनेर शैतानले परमेश्वरको आराधनामा आफ्नै विचारहरू प्रवेश गराएको छ। वर्तमान सत्यमा विश्वास गर्ने दाबी गर्ने ठूलो संख्यालाई एकपल्ट सन्तहरूलाई सुम्पिएको विश्वास के हो भन्ने थाहा छैन—तिमीहरूभित्रका ख्रीष्ट, महिमाको आशा। तिनीहरू आफूले पुराना सीमाचिह्नहरूको रक्षा गरिरहेका छौं भनी ठान्छन्, तर तिनीहरू कुनकुना र उदासीन छन्। प्रेम र विश्वासको वास्तविक सद्गुणलाई आफ्ना अनुभवमा बुन्नु र त्यसको स्वामित्व राख्नु भनेको के हो, तिनीहरू जान्दैनन्। तिनीहरू बाइबलका निकट विद्यार्थीहरू होइनन्, बरु अल्छी र असावधान छन्। जब धर्मशास्त्रका अंशहरूमाथि मतभेद उत्पन्न हुन्छन्, तब उद्देश्यसहित अध्ययन नगरेकाहरू र आफूले के विश्वास गर्छन् भन्ने विषयमा दृढ नहुनेहरू सत्यबाट टाढा पर्छन्। हामीले सबैमाथि ईश्वरीय सत्यको परिश्रमपूर्वक खोजी गर्ने आवश्यकतालाई गहिरो रूपमा प्रभाव पार्नुपर्छ, ताकि तिनीहरूले सत्य के हो भनेर आफूहरूले निश्चयपूर्वक जान्दछन् भन्ने जानून्। केहीले धेरै ज्ञान भएको दाबी गर्छन्, र आफ्नो अवस्थालाई सन्तुष्ट अनुभव गर्छन्, जबकि तिनीहरूमा कामका लागि कुनै थप जोश हुँदैन, परमेश्वरप्रति र ती आत्माहरूका निम्ति, जसका लागि ख्रीष्ट मर्नुभयो, कुनै थप प्रज्वलित प्रेम हुँदैन—मानौं तिनीहरूले परमेश्वरलाई कहिल्यै चिनेका नै थिएनन्। तिनीहरूले बाइबल [यस उद्देश्यले] पढ्दैनन् कि त्यसको मज्जा र पुष्टता आफ्नै प्राणका लागि आत्मसात् गर्न सकून्। तिनीहरूले यसलाई परमेश्वरले तिनीहरूसँग बोलिरहनुभएको स्वर हो भनी अनुभव गर्दैनन्। तर यदि हामी उद्धारको मार्ग बुझ्न चाहन्छौं, यदि हामी धार्मिकताको सूर्यका किरणहरू देख्न चाहन्छौं भने, हामीले उद्देश्यसहित धर्मशास्त्रहरूको अध्ययन गर्नुपर्छ; किनकि बाइबलका प्रतिज्ञाहरू र अगमवाणीहरूले उद्धारको ईश्वरीय योजनामाथि महिमाका स्पष्ट किरणहरू छर्छन्, जुन महान् सत्यहरू स्पष्ट रूपमा बुझिएका छैनन्।” The 1888 Materials, 403.

वास्तवमा ख्रीष्टियन हुनु भनेको ख्रीष्टजस्तै हुनु हो। उक्त अंशले यो देखाउँछ कि हामीले “ख्रीष्टियन धर्मलाई के कुराले गठन गर्दछ, त्यो आफैंका लागि जान्नुपर्छ।” यसले भन्छ कि हामीले “सत्य के हो” भन्ने कुरा “जान्नुपर्छ।” हामीले “हामीले प्राप्त गरेको विश्वास के हो” भन्ने कुरा “जान्नुपर्छ।” हामीले “बाइबलका नियमहरू के हुन्—हामीलाई सर्वोच्च अधिकारबाट दिइएका नियमहरू” भन्ने कुरा जान्नुपर्छ। ख्रीष्टजस्तै हुनका लागि हामीलाई सर्वोच्च अधिकारबाट दिइएका बाइबलका नियमहरू के हुन् भन्ने जान्नु आवश्यक हुन्छ। ती नियमहरूविना हामी ख्रीष्टजस्तै हुन सक्दैनौं, किनकि सर्वोच्च अधिकारद्वारा दिइएका नियमहरू उहाँको चरित्रको प्रतिलिपि हुन्।

एलियाको अर्को एक विशेषता भनेको करारका दूतका लागि मार्ग तयार गर्ने कार्य हो। एलियाले त्यस्तो कार्यलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जो त्यस्तो इतिहासको अवधिमा सम्पन्न हुन्छ, जब पहिलेका चुनिएका जनहरूलाई एकातिर छोडिँदै हुन्छ र साथसाथै नयाँ चुनिएका जनहरू चुनिँदै हुन्छन्। उक्त इतिहासले एउटा शुद्धीकरण प्रक्रियालाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जसले पहिलेका अशुद्ध चुनिएका जनहरूको विपरीत, शुद्ध भेटीका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएका एक जनसमूह उत्पन्न गर्छ।

हेर, म मेरा दूत पठाउनेछु, र त्यसले मेरो सामुन्ने बाटो तयार गर्नेछ; अनि प्रभु, जसलाई तिमीहरू खोज्छौ, अचानक आफ्नो मन्दिरमा आउनुहुनेछ; अर्थात् करारका दूत, जसमा तिमीहरू प्रसन्न हुन्छौ—हेर, उहाँ आउनुहुनेछ, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ। तर उहाँको आगमनको दिनमा को स्थिर रहन सक्छ? र उहाँ प्रकट हुनुहुँदा को उभिरहन सक्छ? किनकि उहाँ त शुद्ध पार्नेको आगोजस्तो, र धोबीको साबुनजस्तो हुनुहुन्छ। उहाँ चाँदी शुद्ध पार्ने र पवित्र गर्नेझैं बसेर शुद्ध पार्नुहुनेछ; उहाँले लेवीका सन्तानलाई शुद्ध पार्नुहुनेछ, र तिनीहरूलाई सुन र चाँदीझैं खार्नुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले परमप्रभुलाई धार्मिकतामा भेटी चढाउन सकून्। तब यहूदा र यरूशलेमको भेटी परमप्रभुलाई प्राचीन दिनहरूमा जस्तै, र पहिलेका वर्षहरूमा जस्तै, प्रिय लाग्नेछ। मलाकी ३:१-४।

ख्रीष्टले अचानक आई आफ्नो मन्दिर शुद्ध पार्नुहुनका लागि बप्तिस्मा दिने यूहन्नाले मार्ग तयार गरे। ख्रीष्टको सेवकाइको आरम्भ र अन्त्यमा मन्दिरको शुद्धीकरण मलाकी अध्याय ३ को परिपूर्ति थियो। लेवीका पुत्रहरूलाई शुद्ध पार्नका लागि करारका सन्देशवाहकको मार्ग तयार गर्ने सन्देशवाहक यूहन्ना नै थिए।

“मन्दिरको शुद्धीकरणमा, येशूले मसीहाको रूपमा आफ्नो मिशन घोषणा गर्दै हुनुहुन्थ्यो, र आफ्नो कार्यमा प्रवेश गर्दै हुनुहुन्थ्यो। ईश्वरीय उपस्थितिको वासस्थानको लागि निर्माण गरिएको त्यो मन्दिर, इसाएल र संसारका लागि एक दृष्टान्तमूलक शिक्षाको वस्तु हुन अभिप्रेत थियो। अनादिकालदेखि नै परमेश्वरको उद्देश्य थियो कि उज्ज्वल र पवित्र सेराफदेखि मानिससम्म, प्रत्येक सृष्ट प्राणी सृष्टिकर्ताको अन्तर्वासको लागि एउटा मन्दिर होस्। पापका कारण, मानवता परमेश्वरको लागि मन्दिर रहन छोड्यो। दुष्टताद्वारा अन्धकारमय र अशुद्ध बनाइएको मानिसको हृदयले अब दिव्य व्यक्तिको महिमा प्रकट गर्न छोड्यो। तर परमेश्वरका पुत्रको अवतारद्वारा स्वर्गको उद्देश्य पूरा हुन्छ। परमेश्वर मानवतामा वास गर्नुहुन्छ, र उद्धारकारी अनुग्रहद्वारा मानिसको हृदय फेरि उहाँको मन्दिर बन्छ। परमेश्वरले यरूशलेमको मन्दिरलाई प्रत्येक आत्माको लागि खुला रहेको उच्च गन्तव्यको निरन्तर साक्षी हुने गरी निर्धारित गर्नुभएको थियो। तर यहूदीहरूले त्यो भवनको महत्त्व बुझेका थिएनन्, जसलाई उनीहरूले यति ठूलो गर्वका साथ हेर्थे। उनीहरूले आफूलाई ईश्वरीय आत्माको लागि पवित्र मन्दिरको रूपमा समर्पण गरेनन्। अपवित्र व्यापारको कोलाहलले भरिएका यरूशलेमको मन्दिरका आँगनहरूले, इन्द्रियासक्त वासनाहरू र अपवित्र विचारहरूको उपस्थितिद्वारा अशुद्ध बनाइएको हृदयको मन्दिरलाई अत्यन्त सत्य रूपमा प्रतिनिधित्व गर्थे। संसारका खरीददार र बेचवालाहरूबाट मन्दिरलाई शुद्ध पार्दै, येशूले हृदयलाई पापको अशुद्धताबाट—आत्मालाई भ्रष्ट तुल्याउने सांसारिक अभिलाषाहरू, स्वार्थी वासनाहरू, दुष्ट बानीहरूबाट—शुद्ध पार्ने आफ्नो मिशन घोषणा गर्नुभयो। ‘तिमीहरूले खोजेका प्रभु अचानक आफ्नै मन्दिरमा आउनुहुनेछ, अर्थात् त्यो करारका दूत, जसमा तिमीहरू आनन्द मान्छौ: हेर, उहाँ आउनुहुनेछ, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ। तर उहाँको आगमनको दिनमा को ठहरिन सक्छ? अनि उहाँ प्रकट हुनुहुँदा को उभिरहन सक्छ? किनकि उहाँ शुद्ध पार्ने आगोजस्तै, र धोबीको साबुनजस्तै हुनुहुन्छ: अनि उहाँ चाँदी शुद्ध पार्ने र पवित्र गर्ने व्यक्तिजस्तै बसेर, लेवीका सन्तानहरूलाई शुद्ध पार्नुहुनेछ, र तिनीहरूलाई सुन र चाँदीझैँ खार्नुहुनेछ।’ मलाकी 3:1-3।” द डिजाएर अफ एजेस, 161.

यूहन्ना बप्टिस्मा दिने व्यक्ति त्यो सन्देशवाहक थिए जसले ख्रीष्ट अचानक आएर आफ्नो मन्दिर शुद्ध गर्नुहुने मार्ग तयार पारे; र विलियम मिलरले पनि ख्रीष्ट २२ अक्टोबर, १८४४ मा अकस्मात् अति पवित्र स्थानमा आउनुहुने तयारीको उही कार्य पूरा गरे।

“पवित्रस्थानको शुद्धीकरणका निम्ति ख्रीष्ट हाम्रा महायाजकको रूपमा परमपवित्र स्थानमा आउनु, जसलाई दानियल 8:14 मा देखाइएको छ; मानिसको पुत्र प्राचीन दिनहरूकहाँ आउनु, जसरी दानियल 7:13 मा प्रस्तुत गरिएको छ; र प्रभु आफ्नै मन्दिरमा आउनु, जसको भविष्यवाणी मलाकीले गरेका छन्—यी सबै एउटै घटनाका वर्णनहरू हुन्; र यही कुरा मत्ती 25 को दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा ख्रीष्टले वर्णन गर्नुभएको दुलहाको विवाहमा आउनुद्वारा पनि प्रतिरूपित गरिएको छ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 426.

यूहन्ना र मिलरले मलाकीले प्रतिनिधित्व गरेको शुद्धीकरणको प्रतीकात्मक रूपमा जनाए, जुन अहिले हाम्रो वर्तमान इतिहासमा सम्पन्न भइरहेको छ।

“अगमवक्ताले भन्छन्, ‘मैले स्वर्गबाट ओर्लेर आएको अर्को दूत देखें, जससँग ठूलो अधिकार थियो; र उसको महिमाले पृथ्वी उज्यालो भयो। अनि उसले बलियो स्वरले अत्यन्त सामर्थ्यपूर्वक यसो भन्दै करायो, महान् बेबिलोन पतन भयो, पतन भयो, र दुष्टात्माहरूको बासस्थान बनेको छ’ (प्रकाश 18:1, 2)। यो त्यही सन्देश हो जो दोस्रो दूतद्वारा दिइएको थियो। बेबिलोन पतन भएको छ, ‘किनकि त्यसले सबै जातिहरूलाई आफ्नो व्यभिचारको क्रोधको मदिरा पिउन लगाई’ (प्रकाश 14:8)। त्यो मदिरा के हो?—उसका झूटा सिद्धान्तहरू। उसले चौथो आज्ञाको विश्रामदिनको सट्टा संसारलाई एउटा झूटा विश्रामदिन दिएको छ, र शैतानले एडेनमा हव्वालाई पहिलोपटक भनेको झूट—आत्माको स्वाभाविक अमरताको सिद्धान्त—फेरि दोहोर्‍याएकी छ। यस्तै प्रकारका धेरै सम्बन्धित त्रुटिहरू उसले टाढा-टाढासम्म फैलाएकी छ, ‘मानिसहरूका आज्ञाहरूलाई सिद्धान्त ठहराई शिक्षा दिँदै’ (मत्ती 15:9)।”

“जब येशूले आफ्नो सार्वजनिक सेवकाइ आरम्भ गर्नुभयो, उहाँले मन्दिरलाई त्यसको ईश्वरनिन्दापूर्ण अपवित्रताबाट शुद्ध पार्नुभयो। उहाँको सेवकाइका अन्तिम कार्यहरूमध्ये मन्दिरको दोस्रो शुद्धीकरण पनि थियो। त्यसरी नै, संसारलाई चेतावनी दिने अन्तिम कार्यमा, मण्डलीहरूलाई दुईवटा पृथक् आह्वानहरू गरिएका छन्।

दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश यस्तो छ, ‘ठूलो सहर बेबिलोन पतित भयो, पतित भयो, किनकि त्यसले सबै जातिहरूलाई आफ्नो व्यभिचारको क्रोधको दाखमद्य पिउन लगाएकी छ’ (प्रकाश १८:४)। अनि तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको उच्च पुकारमा स्वर्गबाट एउटा स्वर यसो भन्दै सुनिन्छ, ‘हे मेरा मानिसहरू हो, त्यसबाट बाहिर निस्क; ताकि तिमीहरू उसका पापहरूमा सहभागी नहोओ, र तिमीहरूले उसका विपत्तिहरू नभोगो। किनकि उसका पापहरू आकाशसम्म पुगेका छन्, र परमेश्वरले उसका अधर्महरू स्मरण गर्नुभएको छ’ (प्रकाश १८:४, ५)।”
 Selected Messages, book 2, 118.

ख्रीष्टको सेवकाइका दुई मन्दिर-शुद्धीकरणहरू, र मिलेराइट इतिहासका दुई मन्दिर-शुद्धीकरणहरू, मलाकी अध्याय ३ का पूर्तिहरू थिए, र तिनले सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आरम्भ भएका ती दुई मन्दिर-शुद्धीकरणतर्फ अगाडि ओर्ल्याउँछन्, जब न्युयोर्क सहरका महान् भवनहरू परमेश्वरको स्पर्शद्वारा ढालिए, र प्रकाश १८ को शक्तिशाली स्वर्गदूत पृथ्वीलाई आफ्नो महिमाले प्रकाशित गर्न ओर्लियो। अन्य कुराहरूका साथै, यसले एड्भेन्टिज्मका लाओडिसियाली धर्मशास्त्रीहरूले प्रस्तुत गर्ने मिथ्याकथाहरूको थाललाई असिद्ध ठहराउँछ, जसले दाबी गर्छन् कि प्रभुको महान् र भयानक दिनभन्दा अघि आउने एलियाह अगमवक्ता एलेन ह्वाइट नै थिइन्। प्रकाश १८ को स्वर्गदूत ओर्लैदा हुने मन्दिर-शुद्धीकरण एलेन ह्वाइटलाई विश्राममा राखिएको छयासी वर्षपछि आरम्भ भयो।

यूहन्ना बप्तिस्मा दिने र उनका चेलाहरू, मिलर र मिलेराइटहरू तथा फ्युचर फर अमेरिका, करारका सन्देशवाहकले आफ्नो मन्दिरमा अकस्मात् आएर त्यसलाई यसको पवित्रताभङ्गकारी अपवित्रीकरणबाट शुद्ध पार्नुअघि मार्ग तयार गर्ने सन्देशवाहकहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछन्।

एलियाहले एउटा मानिसको प्रतीकात्मक प्रतिनिधित्व गर्दछ। उसले सामान्य जीवनयापनको मार्गबाट बोलाइएका मानिसलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, कुनै याजकीय धर्मशास्त्रीलाई होइन। उनको सेवकाइले सही बाइबलीय पद्धतिशास्त्र प्रस्तुत गर्दछ, जुन सर्वोच्च अधिकारद्वारा दिइएका नियमहरू हुन्। उनको सेवकाइ वर्तमान लाओडिसियाली याजकत्वको कपोलकल्पना, रीतिरिवाज र परम्परामा आधारित पद्धतिशास्त्रसँग प्रत्यक्ष टकरावमा छ। उसले एक शुद्धीकरण प्रक्रियाको लागि मार्ग तयार गर्दछ, जसले छाडिएका चुनिएका मानिसहरूको अवशेषबाट नयाँ चुनिएका मानिसहरूलाई उठाउँछ। यो शुद्धीकरण प्रक्रिया अचानक घटित हुने सन्दर्भभित्र स्थापित गरिएको छ।

एलियाहले परमेश्वरले विशेष रूपमा स्थापना गर्नुहुने र परमेश्वरकै अनन्य सेवकाइको रूपमा चिनाउनुभएको सेवकाइ र कार्यलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ।

हामी यसलाई आगामी लेखमा मिलेराइटहरूको इतिहासमा प्रदर्शित गर्नेछौं।

साँझको बलिदान चढाउने समयमा यस्तो भयो कि अगमवक्ता एलियाह नजिक आए र भने, “हे अब्राहाम, इसहाक र इसाएलका परमप्रभु परमेश्वर, आज यो प्रकट होस् कि तपाईं इसाएलमा परमेश्वर हुनुहुन्छ, र म तपाईंको सेवक हुँ, अनि मैले यी सबै कामहरू तपाईंको वचनअनुसार गरेको छु।” १ राजाहरू १८:३६.